

Ne Verirsen Kendine

– M.Ali Ünsal · 09 Ekim 2011

Zamanın birinde bir yaşlı dede varmış yahud'da bir sahipsizbir dilenci, kapısının yakınından geçer'ken ne verirsen kendine verirsin, o çkar kaderine der ve kapıda bir süre bekler her kim ne verirse onu alır torbasına atar ve öyle gidermiş.

Yine bu dilenci devamlı sokak sokak gezer ne veririrlerse almış.

Aldıkları ihtiyaç maddelerini büyük bir torbosı varmış ona koymuş..

gittiği yerlerden ona insanlar gönlünden ne koparsa verirler..ve hayır duaları yaşlı amcadan alırlarmış alırlarmış..

Bir kadın varmış onu sevmezmiş,geldiği zaman ya azarlar yada uygunsuz sözlerle kalbini kırar öyle gönderirmiş.

Gel zaman git zaman o yaşlı amca yine o kadının kapısının önünde :ne verirsen kendine verirsin, o çkar kaderine demiş, beklemeğe durmuş..kadın hemen evden çıkmış :-dede dur hele bu gün ekmek yapıyorum alda bu sıcak ekmekleri ye demiş....

Halbükü ekmeklerin arasına katık 'la birlikte zehir koymuş Amcaya uzatmış...

Amca'da şimdi aç değilim acıkınca yerim demiş...

Akadının evinin yknından ayrılmış ve dağ taş dolaşmış bir tepenin yanınan oturmuş...

Sofrasını açmış...biraz demiş pınardan su alayım 'da öyle yiyeyim demiş...

O günlerde Askerlerin bazısı izine bazısıda teskereye geliyormuş..

şimdiki gibi ulaşım olmadığından köylerde yaşayan insanlar yaya veya bir binek hayvanı ile gideceği yere ulaşırlarmış...

Yaşlı amca pınara varır'ken bakmış uzakta bir asker geliyormuş...o askkerle birlikte yemek yiyeyeyim..nasıl olsa ikimizde yter bu azık (hazırlanmış bez içinde yiyecek ..)demiş...

Beklemiş ve Askerle hasbihalden sonra oturmuşlar sofraya...

Asker oğlum sen uzun yoldan geldin Sıcak bazlamaları(ekmekleri) sen ye al'da bu soğuk suyuda iç demiş...Asker.'Allah razı olsun amca ne iyisin demiş..

Amcanın verdiği yiyecekleri yol yorgunluğu ile yemiş...

Oradan amca ayrılmış...yoluna devam etmiş...

Köylülerin askerleri hep gelmiş..yalnız o kadının oğlu içlerinde yokmuş...

Köylü arayalım bakim nerede teyzenin oğlı demişler...

gitmişler her yeri dolaşmışlar bulamamışlar...

birde pınarın başına bakalım belki yorgunluktan su içmeye varmıştır demişler..

Gitmişlerki pınar'a ne görsünler...kadının askeri ölmüş yatıyormuş...

Getirmişler...köye askerin cenazesini ...şehirdeki doktora haber vermişler..

Doktor gelmiş köye..incelemiş askerinin cenazesini bakmışki zehirlenme vakası var...bir numune almışlar..ve annesine haber vermişler...

Askerin annesi çıkmış doktorun yanına ne oldu oğluma demiş.

Doktor'da zehirlenmiş oğlun..başın sağolsun demiş...

O anda Yaşlı amca belirmiş kalabalığın arasında ben ona bu teyzenin verdiği sıcak bazlamaları verdim..başka bir şey yemedi demiş...

Ne verirsen kendine o çıkar kaderiine diyerek oradan uzaklaşmış...

Hemen askerin annesini tutuklamışlar..ve ceza evine koymuşlar...Askerin anneside ne olduğunu şaşırmış...

Anlamışki Oyaşlı amcanın NE VERİRSEN KENDİNE VERİRSİN sözü aklına gelmiş.

Dönüp dolaşıp kendine zarar olacağını bilememiş..

Bin pişman olmuş ama iç işten geçmiş...

Ne yazıkki SON PİşMANLIK FAYDA VERMEMİş....

M.Ali Ünsal